

Külwanud egga istutanud, ei kerwadise
Külma eest warjand, egga poua aial fast-
nud. Ellik kas masikad, jöhwikad ja poh-
lad sinno kaswatud? Polle sul muud wae-
wa nende kallal, kui et kät wäljasirrutad,
ja neid maast noppid! Ehk millal sinna
olled jookseja ja rawwandusse rohto, raud-
reia rohhud, ubbalehhed, woililled, nassi-
nined ja werrerohhud külwanud, istuta-
nud ja harrinud? Ommeti teab ennamiiste
igaamees, et need ja mitto teisi weel ühhed
kallid arstimisse rohhud on, innimestele ja
lojustele. Ehk kas olled jo koomnid kül-
wanud? Ommeti armastad neid ommas
lemes, ning saad ka monne hea koppika,
kui neid forjad ja liina müüd! Ehk kas
karrikafrad, koerputked, maddarad ja pun-
ned, mis moistlik perrenaene auustab, sest
et ta nendega woib riet ja lõnga wärwida,
kas need sinno harrimist ja holitsemist oot-
wad? Agga üks ainus alwakspetud roh-
hoke, mis omma rammoga sinno, so lapse
ehk so lojusfegi hawa parrandab, ehk so

wallo seest ärrawõttab, ehk sind surma suust
peastab: küs se ikka sedda waewa ammogi-
tasub, mis umbrohhud, olgo neid ehk
mitto tuhhat, sulle tewad!

On ka neid, mis sa umbrohhuks ja kah-
joteggewaks laidad, agga mis moistlik in-
nimenne, kes õypind igga asja rammis ärr-
rakatsuma, heaks Jummalale anniks pidab.
Nenda raudnõgges küs mitme melest alw;
agga keda tedda kerwade, kui wast kah-
kab tärkama, siis kõibab sulle ennesele süa;
raiu peneks, segga wähhä jahho hulka, ja
anna hannepoegadele; ehk kuiwata kui heina
ja sõda lehmale ja lambale; siis liinokes-
sed ja lojuksed silmnähtawalt kossuwad.
Nõggese küs monni rahwas ka lõnga ja
riet walmistab; jurega woid ka kollast
wärwida. Kas siis nõgges ikka weel tühhi
põlgtaw umbrohhi? — Harraka-ladwad
põllomehhele odra hulgas pahhandusseks,
ja tudder holelikko perrenaese waew. Agga
tudra Saksamaal monnes koihas öiete me-